Dosar nr. 4-47/2025 4-25047441-38-4-08042025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

30 aprilie 2025 **or.Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Eugeniu Russ

Grefierului Corina Cebotari

În lipsa:

Agentului constatator al IP Rezina Andrei Guma

Făptuitoarei Elena Solocan

(în privința căreora au fost întreprinse măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rezina, Andrei Guma, în privința lui Șolocan Elena, născută la *****, domiciliată în r-l Rezina, s. Pereni, IDNP *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 342 din Codul contravențional,

CONSTATĂ:

1.Făptuitoarea Șolocan Elena, la data de 31 martie 2025, a efectuat o chemare intenționat falsă a serviciului de poliție, pe motiv, că ar fi avut un conflict cu concubinul său Lungu Nicolai, fapt ce nu s-a adeverit.

De către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rezina Andrei Guma acțiunile făptuitoarei Șolocan Elena au fost încadrate în baza art. 342 din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent, reprezintă contravenţie - *chemarea intenţionat falsă a serviciului de salvatori şi pompieri, a poliţiei, a serviciului de ajutor medical urgent, a altor servicii specializate*.

2. *Agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Andrei Guma fiind* citat legal în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a informat instanța despre motivele neprezentării, astfel, prin prisma art. 455 alin.(2) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre.

Respectiv, *făptuitoarea* Șolocan Elena, fiind citată legal, nu s-a prezentat în fața instanței și nici nu a informat instanța despre motivele neprezentării.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a făptuitorului, iar astfel, prin prisma art. 455 alin.(3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acesteia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre.

3.*Examinând materialele cauzei şi verificând procesul verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu menţiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată reţine următoarele.*

4. *În fapt*, prin procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 409216 (1938792967966298), încheiat la 03.04.2025, ora 12:00 de către agentul constatator al IP Rezina Andrei Guma în acțiunile lui Șolocan Elena s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 342 din Codul Contravențional.

Consecutiv, potrivit art. 395 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond și adoptarea deciziei Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

5. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieșind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 342 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar conform alin. (5) al ultimului articol, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art. 342 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce conferă faptei natura penală.

6. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

7. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 409216 (1938792967966298), încheiat la 03.04.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

8. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară și despre modul de plată a amenzii.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

9. În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în *prezenţa* făptuitoarei Șolocan Elena, care a semnat în actul nominalizat, a făcut mențiuni în mod olograf și nu a prezentat obiecții, iar în acest sens nu pot exista incertitudini cu referire la faptul neaducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura făptuitoarei în rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție, dar și prin acordarea dreptului de a-și expune propria versiune, de a prezenta alte probe și a ridica obiecții.

10. Concomitent, instanţa notează că atât *cauza*, cât şi *natura* acuzaţiei au fost formulate clar, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă şi consecinţele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esenţial vre-un drept al făptuitorului şi nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, şi Curtea Constituţională a menţionat cu titlu de exemplu că un caz de omisiune a indicării ocupației contravenientului sau oficiului care i-a eliberat actul de identitate, în mod evident sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei, iar în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul și-a onorat obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați *(par. 41 din Hotărârea Curții nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care s-au declarat neconstituționale articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 ale Codului contravențional)*.

11. Concomitent, din analiza procesului verbal cu privire la contravenţie şi a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitoarea nici nu a solicitat să fie asistată de un apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător şi nici nu a invocat acest fapt în şedinţă de judecată, iar în subsidiar, făptuitorului i s-au pus la dispoziţie aceste garanţii, inclusiv prin posibilitatea prezentării unor probe sau obiecţii suplimentare în cadrul examinării în instanţa de judecată.

12. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 - 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

13. În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

14. Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 409216 (1938792967966298), încheiat la 03.04.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitoarea nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

15. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitoarea Șolocan Elena este învinuită precum că a comis contravenția prevăzute de art. 342 din Codul contravenţional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:

-procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 409216 (1938792967966298), încheiat la 03.04.2025, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenţiei comise şi descrierea acesteia (f.d.6);

-informația telefonică din 31.03.2025, ora 00:01, privind consemnarea informației la apelul efectuat de Șolocan Elena, care a comunicat că a are un conflict cu Lungu Nicolae (f.d.7);

- *procesul verbal de audiere a lui Lungu Nicolai din 31.03.2025*, din care rezultă că, Șolocan Elena a sunat la poliție în glumă (f.d.8);

-tichetul Drager din 31.03.2025, din care rezultă că, Șolocan Elena avea o concentrație de alcool de 0,98 mg/l (f.d.9);

-procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 03.04.2025, prin care se rețin declarațiile lui Șolocan Elena (f.d.11).

16. Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitoare a fost constatată personal de către agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 409216 (1938792967966298), încheiat la 03.04.2025.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Șolocan Elena la data de 31 martie 2025, a efectuat o chemare a serviciului de poliție, pe motiv, că ar fi avut un conflict cu concubinul Lungu Nicolai.

Ulterior s-a constatat că faptele nu s-au adeverit, iar Șolocan Elena a efectuat un apel intenţionat fals la serviciul unic 112.

17. De asemenea, instanța mai notează că potrivit art. 19 şi 21 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, poliţiştii au atribuţii exhaustive în domeniul menţinerii, asigurării şi restabilirii ordinii, şi securității publice, inclusiv de a reacţiona prompt la orice solicitare în acest sens, iar acţiunile comise de terţi în scopul perturbării acestor activităţi, *a priori* necesită a fi sancţionate, în vederea asigurării realizării cu succes a scopurilor generale ale poliţiei, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor, adică la caz, angajaţii poliţiei au acționat în scopul curmării unei contravenții inexistente, perturbând buna activitate şi cauzând cheltuieli judiciare suplimentare statutului în acest sens.

18. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a

formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

19. În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, faptele contravenționale imputate făptuitoarei au fost stabilite în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că au existat într-adevăr acţiunile incriminate, după cum se relevă îndeosebi din informaţia privind consemnarea apelului efectuat la serviciul public „112”.

20. Instanţa mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitoarei Șolocan Elena, care în mod cert a răspândit informații mincinoase prin apelul efectuat la serviciul „112”.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Șolocan Elena, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitoarei, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 342 a Codului contravenţional.

21. În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

22. În continuare, *cu referire la individualizarea pedepsei contravenţionale*, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Șolocan Elena pe semnele contravenției prevăzute de art. 342 din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond.

23. În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Circumstanțe atenuante în privința făptuitoarei Șolocan Elena nu au fost reținute, iar ca circumstanțe agravante s-au reținut comiterea faptei în stare de ebrietate.

24. Respectiv, instanța de judecată precizează că, pedeapsa va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 342 din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era

aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată conform art. 342 prevedea o sancţiune cu *amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

25. Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

26. În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitoarei, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă, precum și de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitoarei la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu are antecedente penale sau contravenţionale.

27. În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitoare, instanța de judecată constată vinovăția lui Șolocan Elena în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 din Codul contravențional și îi aplică acestuia o sancțiune exclusiv cu amendă în cuantum de 45 de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 2250 de lei.

28. Instanţa notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) şi (3) din Codul contravenţional, *sancţiunea contravenţională este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenţie, iar punctele de penalizare fiind aplicabile şi ca sancţiune complementară*.

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la *momentul în care acuzatul a săvârşit fapta* pentru care a fost trimis în judecată şi *condamnat*, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta şi că *pedeapsa aplicată nu depăşeşte limitele stabilite de dispoziţia respectivă* [*Coëme şi alţii împotriva Belgiei*, par. 145; *Del Río Prada împotriva Spaniei* (MC), par. 80].

29. În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovată Șolocan Elena în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în mărime de 45 (patruzeci și cinci) de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 2250 (două mii două sute cincizeci) de lei.

Se explică lui Șolocan Elena că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel

mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul *semnătura* **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**